

10 VĚCÍ, KTERÝ SE STANOU, KDYŽ JDEŠ PARIT PO TŘICÍTCE :

1. CELEJ DEN VYMYŠLÍŠ, JAK TO ZRUŠIT.
2. PROBEHNE "KOMPLETKA" (DEPILACE, EPILACE, PEELING, MASKA NA VLASY, MAKE-UP)
3. ŘEKNEŠ: "DNESKA NEJDU".
4. K STOLU SE ASPOŇ DESET MINUT BUDE HLAVIT O ZDRAVÍ (NĚKDO VYTAHNE KONTAKT NA MASÉRA A VŠICHNI SI HO ULOŽÍ)
5. NĚKDO ZAČNE HLAVIT O DĚTECH (ALE JE NÁSLEDNĚ POKAŽEN, PROTOŽE DĚTEM SE VŠICHNI VĚNOVALI CELEJ DEN)
6. VŠICHNI JSOU UNAVENÍ (KDYŽ ALE ZAČNE HRÁT PÍSMIČKA Z ROKU 2004, ÚNAVA MIZÍ)
7. ALESPŇ JEDNOU VŠICHNI NA PARKETU ZPÍVÁME SBOŘOVĚ
8. VZNIKNE NOVÝ PŘÁTELSTVÍ (OBYKLE NA DÁLKAČKÝCH ZÁCHODECH. TRVÁ ZHRUBA 20 MINUT A JE ZALOŽENÉ NA SDÍLENÍ KOMPLIMENTŮ A AKTUÁLNÍCH TRAUMAT.)
9. NĚKDO PRONESE: "PO DRUHÝ RÁNO SE NIC DOBRÝHO NESTANE". A DOMŮ TAK ODCHÁZÍME ZA SVÍTÁNÍ.
10. DEN POTÉ PŘÍSAVAŤME, ŽE KŽE NIKDY NEBUDEME ŽÍT. TAKLE VĚTA MÁ STEJNOU ŽIVOTNOST ASI JAKO NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ.

19. ŘÍJNA

Nakonec to bylo super.

To je celej zápis.

Děkuju za pozornost.

Ne, teď vážně.

Pravda je, že jsem se celej den před „oslavou“ chovala jako člověk, které-
ho někdo nutí podstoupit menší chirurgickej zákrok. Vymýšlela jsem vý-
mluvy. Přemýšlela jsem, jestli to nezrušit. Zvažovala jsem všechny možný
scénáře, který by mě opravňovaly zůstat doma v tepláčkách.

Pak jsem šla a bavila jsem se tak dobře, že jsem se domů vracela příjem-
ně společensky unavená.

Ráno jsem se probudila kolem devátý. Hlava mě překvapivě nebolela. To
už samo o sobě působilo podezřele. Jen jsem měla žízeň velikosti menší
africké země a pocit, že moje tělo potřebuje několik hodin na aktualizaci
systému.

Ležela jsem v posteli a čekala, protože já po narozeninách vlastně vždycky
na něco čekám.

Na blbou zprávu, průšvih nebo na to, že se zase něco posere, jak se mi to
děje vždycky, když přestávám být ve střehu.

Posledních několik let jsem si svoje narozeniny spojovala s věcmi, který
bolely. S událostmi, který přišly nečekaně. S lidmi, kteří mi odešli a už se
nikdy nevrátí. S obdobími, na která bych nejradši zapomněla.

Bilancuju poslední týdny a tentokrát nepřišlo nic.

I když tohle tvrzení pro jistotu jako paranoidní blázen stejně zaťukávám
na dřevo.

Možná jsem nebojovala s narozeninami, ale se vzpomínkami a předsta-
vou, že jsem snad prokletá. S představou, že když se něco pokazilo ně-
kolikrát po sobě, bude se to opakovat navždy.

Racionálně vím, že život takhle nefunguje.